

20.93x12.07	1	עמוד 54	י ת ד נ א מ ן - כ ו ת ר ת	02/01/2024	88779428-3
בית חולים מאיר - 81205					

בעריכת: נ. קצין רפואה

חרדות המלחמה מחמירים את תסמיני הפרקינסון

■ ד"ר מאיר קסטנבאום נוירולוג בכיר בבית החולים מאיר: "רגישות מוגברת לסיטואציות של לחץ בקרב החולים מחייבת מודעות לתופעה ומתן טיפול תואם שיכול לשפר את המצב התפקודי ואיכות החיים של המטופלים" ■

להגבלה הולכת וגוברת בתפקוד ופגיעה באיכות החיים. שכיחות המחלה עולה עם הגיל ומגיעה לכ-2% מהאוכלוסייה.

קיימות עדויות שתקופות של לחץ עשירות להחמיר תסמינים תנועתיים של פרקינסון כגון רעד, הפרעות בהליכה ותנועות לא רצוניות, ובנוסף עשירות להגביר התפתחות של דיכאון וחרדה. הרגישות המוגברת לסטרס אצל החולים ככל הנראה קשורה להפרעה בתפקוד דופאמין, הגברת רמות סטרואידים, ובנוסף מנגנונים של היווצרות רדיקלים חופשיים התורמים לניוון תאי העצבים. פעמים רבות יש תת אבחון וטיפול של חרדה, שיכולה להוביל לפגיעה בתפקוד המוטורי והקוגניטיבי.

הטיפול השכיח ביותר בחרדה בפרקינסון כולל תרופות אנטי דיכאוניות. תרופות אלו פועלות בעיקר על המתווך הכימי סרוטונין. במצבים בהם התסמינים של חרדה ואי שקט תנועתיים ומופיעים בזמן OFF תנועתי, מתן תרופה המכילה דופאמין משפר לרוב את תסמינים התנועתיים וגם חלק התסמינים הלא תנועתיים. "מודעות לתסמינים ומתן טיפול תואם תורמים לשיפור במצב התפקודי ובאיכות חיי המטופלים", מסכם ד"ר קסטנבאום.

מצבי מתח וחרדות בתקופת המלחמה המתמשכת, עלולים לגרום להחמרה בתסמינים בקרב חולי פרקינסון ולפגיעה משמעותית באיכות החיים. כך מזהיר ד"ר מאיר קסטנבאום, סגן מנהל מחלקה נויירולוגית ומנהל מרפאת הפרעות תנועה בבית החולים מאיר.

בקרב חולי פרקינסון קיימת שכיחות מוגברת של חרדה ודיכאון כחלק מתסמיני המחלה, ובנוסף רגישות מוגברת לסיטואציות של לחץ. במחקרים נמצא כי שכיחות הופעת חרדה מגיעה לעד 50% מחולי הפרקינסון, וסימפטומים דיכאוניים מופיעים בכ-30% מהחולים במחלה. תסמיני החרדה מקדימים לעיתים את הופעת התסמינים המוטוריים של המחלה או שהם מופיעים לאחר אבחון המחלה.

כ-35,000 אנשים בישראל מאובחנים עם פרקינסון, מחלה ניוונית נויירולוגית בעלת תסמינים תנועתיים הכוללים רעד, נוקשות, איטיות, הפרעות הליכה ונפילות. המחלה מלווה גם בתסמינים לא תנועתיים הכוללים שינויים קוגניטיביים, הפרעות במצב הרוח והשינה, חרדה ועוד. מהלך המחלה הוא כרוני, במרבית החולים התסמינים מחמירים בהדרגה לאורך שנים, וגורמים